Utorak, 26.06.2012.g.

Nekako se osjećam nedostojan Gospodina. Pročitao sam knjigu PADRE

PIO, ČUDESNI ŽIVOT.

ŠTO JE SVE TAJ ČOVJEK ČINIO, KOLIKO SAMO VJEROVAO!

Pa sam prije sat vremena počeo čitati knjigu LEOPOLD MANDIĆ,

SVETAC POMIRENJA.

Pročitao sam 20-tak stranica i stao.

I TAJ MALI, I SITNI, ČOVJEK IZGLEDOM, ČINIO JE VELIKA I

BROJNA ČUDESA KROZ SVOJE ISPOVIJEDI KOJE JE 40 GODINA

VRŠIO PO 12 I VIŠE SATI NA DAN.

ISPOVIJEDATI 12 I VIŠE SATI NA DAN! TO SE MOŽE SAMO U

GOSPODINU, ŠTO JE I DRAGI SVETI LEOPOLD I BIO.

A ja, ja se spotaknem o najjednostavnije situacije. I zgriješim.

Razljutim se na suprugu, nagovorim brata na laž, pravim se da ne

vidim čovjeka koji me zove, upustim se u razgovor o tome što pojedini

svećenici čine dobro a što ne, uhvatim se da sam lijen za molitvu, nisam

jučer išao na misu jer sam kao došao s puta pa sam bio umoran, uhvatim

me neka apatija da ništa ne ide kako bi trebalo…

OSJEĆAM ONOGA ZLOGA KAKO OBILAZI OKO MENE I SVE ME

MJERKA GDJE ĆE ME UDARITI DA ME BOLI.

PONEKAD SE OSJEĆAM TAKO NEDOSTOJAN SVIH MILOSTI KOJE

MI JE GOSPODIN DAO I KOJE MI DAJE!

A ONDA ME "DIGNU" TI DRAGI SVETI

LJUDI, NJIHOVI ŽIVOTI…

DRAGI PADRE PIO, DRAGI LEOPOLD MANDIĆ… ILI U NEDJELJU

MOJ DRAGI SVETAC ZAŠTITNIK, SVETI IVAN KRSTITELJ.

PROPLAKAO SAM ¾ MISE. JER SAM SE PRONALAZIO U MNOGIM

RIJEČIMA KOJE SU BILE IZGOVORENE ILI PROČITANE.

I PRVI PUTA SAM OSJETIO NEKU POVEZANOST S MOJIM

IMENJAKOM, PO KOJEM SAM DOBIO IME.

KOJEG LI SVECA, KOJEG LI ŽIVOTA,

KOJEG LI SVJEDOČENJA ZA GOSPODINA!

ALI ON JE ŽIVIO TU NA ZEMLJI PRIJE

2000 GODINA.

U SVETO VRIJEME KADA JE NA ZEMLJI

BIO I ŽIVIO ŽIVI BOG, GOSPODIN

ISUS KRIST. JOŠ UVIJEK MENI TEŠKO

POJMLJIVO.

ŽIVI BOG MEĐU NAMA!

No, zato su mi puno bliskiji, PADRE PIO I LEOPOLD MANDIĆ. PA

DO NEDAVNO SU BILI MEĐU ŽIVIMA TU NA ZEMLJI!

A NJIHOVE SLIKE, S KOJIH ME GLEDAJU NA ZIDU, ODAJU MI

DOJAM KAO DA SU TU, U MOJOJ SOBI.

ILI MAJKA TEREZIJA(sada sam pogledao njezinu sliku na zidu).

POMISAO NA NJEZIN ŽIVOT I NJEZINO SVJEDOČENJE ZA

GOSPODINA, SLUŽENJE DRUGIMA, SIROMASIMA I BOLESNICIMA

KOJE SU SVI ODBACILI, UVIJEK MI NATJERA SUZE NA OČI!

I TO ME "DIGNE". "DIGNU" ME TI

DRAGI SVECI I NJIHOVI ŽIVOTI.

NE DOPUŠTAJU ONI ZLOME DA ME

BACI U NEKU APATIJU I BEZNAĐE

SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

ONO ŠTO SU ČINILI DOK SU ŽIVJELI

OVDJE NA ZEMLJI, NIJE NIŠTA PREMA

ONOME ŠTO ČINE SADA, IZ

KRALJEVSTVA BOŽJEG, SA SVOJIM

MOLITVAMA!

BIO SAM DANAS NA MISI A OTIĆI ĆU

I SUTRA!

A MOŽDA ODEM I NA ISPOVIJED. JER JE MOJE SRCE TAKO

NEČISTO, TOLIKO SITINIH OGREBOTINA IMA PO NJEMU!

TOLIKO SITNIH GRIJEHA KOJE ČINIM PREMA GOSPODINU I

DRUGIMA!

NE ZABADAM JA NJEMU NEKO VELIKO TRNJE U SRCE. ALI GA

TOLIKO PUTA '"PIKNEM" KADA SAGRIJEŠIM SITNIM GRIJESIMA

DA GA SRCE BOLI I VIŠE.

I DOLJE NA MORU SAM BIO NA MISI SA JEDNOM DRAGOM

OSOBOM I PRIJATELJICOM. I PRIČALA MI JE DA U NEDJELJU

NIJE IŠLA NA MISU JER JU JE SKORO "UBILA" GLAVOBOLJA. I

RADI JOŠ NEKIH SITNICA.

A MI SMO IŠLI U PONEDJELJAK UJUTRO. I TOKOM MISE JU JE

UHVATIO KAŠALJ PA JE MORALA IZAĆI VAN IZ CRKVE. I

UZELA JE JEDAN BONBON, TAKO JE NAUČILA SPRIJEČITI

KAŠALJ.

VRATILA SE U CRKVU ALI NIJE IŠLA NA PRIČEST. MISLIO SAM

DA RADI TOGA JER NIJE BILA U NEDJELJU NA MISI.

NO, ONA ME IZNENADILA POSLIJE MISE, KADA JE REKLA, DA

JU JE SADA BAŠ IZNENADIO TAJ KAŠALJ PA RADI BONBONA

KOJEG JE UZELA NIJE IŠLA NA PRIČEST.

JA SAM JU POGLEDAO PA JOJ KAŽEM DA DOBRO ŠTO NIJE

IŠLA NA PRIČEST JER BI UČINILA VELIKI GRIJEH.

JER NIJE BILA U NEDJELJU NA MISI, NIJE TO ISPOVIJEDILA I

DOBILA OPROST OD SVEĆENIKA, I ONDA BI U STANJU

GRIJEHA PRIMILA ŽIVOGA GOSPODINA U SEBE. I UČINILA

SVETOGRĐE.

A ONA ME IZNENADILA, PRAKTIČNA JE VJERNICA, S

ODGOVOROM DA SE TO RIJEŠI ISKRENIM KAJANJEM U SEBI,

DA SE TO PRIZNA NA MISI ISKRENO, ISKRENO SE POKAJE I

DA JE TO DOVOLJNO.

JOJ, REKAO SAM JOJ ONDA, NEMOJ

TAKO GOVORITI I MISLITI! TI SI U

GRIJEHU JER JE SAM GOSPODIN

NAREDIO DA SVETKUJEMO NJEGOVA

DAN. A ON JE ODREDIO DA TO BUDE

NEDJELJA.

I OSJETIO SAM DA JE SHVATILA ŠTO SAM JOJ HTIO REĆI JER

JE ZAŠUTJELA A JA NISAM DALJE FORSIRAO RAZGOVOR NA

TU TEMU.

A TA DRAGA OSOBA TOLIKO PREKRASNIH I MILOSRDNIH DJELA

ČINI ZA DRUGE! A EVO, SAGRIJEŠI U NEČEMU ŠTO MOŽDA

NIJE NI ZNALA TOČNO KOLIKA JE TEŽINA NJEZINOG

PONAŠANJA, TJ. NEODLASKA NA NEDJELJNU MISU. ILI JE

ZNALA PA JE SVE TO OLAKO SHVATILA. KAO, ONA SE

ISKRENO KAJE, BILA JE BOLESNA, GOSPODIN ĆE RAZUMJETI.

MA, GOSPODIN SVE RAZUMIJE I SVE

ZNA.

SAMO JE PITANJE DA LI MI

RAZUMIJEMO I SHVAĆAMO SVE

NJEGOVE ZAPOVIJEDI KOJE NAM JE

DAO. I POSLJEDICE KADA IH NE

POŠTUJEMO.

ILI, JAKO SAM ŽALOSTAN KADA VIDIM DA NEKI DRAGI LJUDI

KOJE ZNAM, LJUTE SE ILI SE SVAĐAJU SA NEKIM LJUDIMA

OKO SEBE, ODU NA MISU, PRIČESTE, I PO IZLASKU IZ CRKVE

KAO DA SE NIŠTA NIJE DOGODILO.

PONOVNO NASTAVLJAJU SA SVAĐOM, LJUTNJOM, MRŽNJOM,

OGOVARANJEM TIH ISTIH OSOBA.

PRIMITI ŽIVOGA GOSPODINA U SEBE I

ONDA NASTAVITI SVJESNO GRIJEŠITI!

PA DA LI MI RAZUMIJEMO KAKO TIME

VRIJEĐAMO GOSPODINA ISUSA KRISTA!

PA ZAŠTO SE ONDA ČUDIMO RAZNIM POTEŠKOĆAMA KOJE NAM

ONDA PRIREDI ZLI I NJEGOVI DUHOVI!?

IDEMO NA MISE, I TO JE TO. MI SMO

VJERNICI.

NIJE TAKO, LJUDI DRAGI.

PREISPITUJMO SE STALNO, TRAŽIMO I

ODBACUJMO OD SEBE SVE ONO ŠTO

NAS NE PRIBLIŽUJE GOSPODINU,

RADI ČEGA SE VRTIMO U KRUGU

SVAKODNEVNIH ŽIVOTA.

IZGLEDA DA ĆU SUTRA PRVI PUTA U ŽIVOTU OTIĆI NA

ISPOVIJED DA GOSPODINU PREDAM PUNO SITNIH GRIJEHA KOJI

ME MUČE.

DO SADA SAM UVIJEK IŠAO RADI NEKOG TEŠKOG GRIJEHA PA

SAM K NJEMU ONDA PRIBRAJAO DRUGE.

SADA IDEM IZBACITI IZ SEBE "OVE DRUGE" KOJI ME "VEŽU"

KAO ŠTO SU LILIPUTANCI ZAVEZALI GULIVERA NA NJEGOVIM

PUTOVANJIMA.

PUNO MALIH GRIJEHA SAPELI SU

MOJU DUŠU I SRCE I DUH. I ODMAH

SAM NEKAKO APATIČAN.

I MORAM NAUČITI SLUŠATI. PORUČIO

MI JE TO GOSPODIN NEKI DAN NA

MISI.

AKO NAUČIM STRPLJIVO SLUŠATI

DRUGE, MANJE ĆU GRIJEŠITI.

POKUŠAT ĆU GOSPODINE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.